Dane aktualne na dzień: 06-11-2026 18:10

Link do produktu: https://twojehobby.eu/rubicon-models-280115-qf25qf17-pdr-gun-p-8123.html

Rubicon Models 280115 - QF25/QF17 pdr Gun

Cena	**115,00 zł**
Dostępność	**Dostępny**
Czas wysyłki	**24 godziny**
Numer katalogowy	**RU-280115**
Kod producenta	**280115**
Kod EAN	**4898132801154**
Producent	**Rubicon Models**

Opis produktu

Rubicon Models 280115 - QF25/QF17 pdr Gun

Najważniejsze cechy produktu:

- W zestawie zwinna (przyczepa, artyleria, nr 27)

- Możliwość zbudowania 25-funtowego działa polowego i haubicy lub 17/25-funtowego działa przeciwpancernego

- Dwie lufy do wyboru (Mk I lub Mk II) dla 25-funtowego

- Możliwość montażu w trybie transportowym lub rozłożonym

- Drzwi Limber mogą znajdować się w pozycji otwartej lub zamkniętej

- W zestawie skrzynki z amunicją, różna amunicja i zużyte naboje

- W zestawie 5 brytyjskich członków załogi artyleryjskiej do kampanii w Afryce Północnej

Kod produktu: 280115

Liczba części: 136 sztuk / 3 wypraski

Działo pdr Ordnance QF25 / QF17

Haubica i działo przeciwpancerne z Limberem i załogą

25-funtowa armata Ordnance QF, lub prościej 25-funtowa lub 25-funtowa, była głównym brytyjskim działem polowym i haubicą podczas drugiej wojny światowej, posiadająca kaliber 3,45 cala (87,6 mm). Wprowadzono go do służby tuż przed wybuchem wojny, łącząc w sobie zdolności prowadzenia ognia pod dużym kątem i prowadzenia ognia bezpośredniego, stosunkowo dużą szybkostrzelność i w miarę zabójczy pocisk w wysoce mobilnej jednostce. Pozostał głównym działem artyleryjskim armii brytyjskiej aż do lat 60. XX wieku, a mniejsze jednostki służyły w jednostkach szkoleniowych aż do lat 80. XX wieku. Wiele krajów Wspólnoty Narodów używało swoich w służbie czynnej lub rezerwowej aż do około lat 70. XX wieku, a amunicja do tej broni jest obecnie produkowana przez Pakistan Ordnance Factory. Początkowa produkcja była powolna, ale do 1945 roku wyprodukowano ponad 13 000 sztuk. 25-funtowa armata była prawdopodobnie najwybitniejszą artylerią polową używaną przez siły brytyjskie i Wspólnoty Narodów podczas drugiej wojny światowej, ponieważ była trwała, łatwa w obsłudze i wszechstronna.

25-funtowa amunicja strzelała „oddzielną” lub dwuczęściową amunicją – pocisk ładowano oddzielnie od ładunku miotającego

w łusce (zwykle mosiężnej) z integralną spłonką. Zazwyczaj w przypadku szybkostrzelnej broni łuska zapewniała wypełnienie.

Było wiele śladów naboju, różniących się głównie rodzajem paliwa. Dwuzasadowy gaz pędny (nitroceluloza/nitrogliceryna) był standardem brytyjskim, ale w jednym znaku zastosowano amerykański paliwo jednozasadowe (tylko nitroceluloza). Jednakże trójzasadowa nitroceluloza/nitrogliceryna/pikryt była używana przez całą wojnę i ostatecznie zastąpiła wszystkie inne.

25-funtową amunicją główną był opływowy pocisk odłamkowo-burzący (HE) z ostrołukiem 5/10 CRH i ogonem łodzi. Wypełnienie wybuchowe wahało się w granicach 450–900 g trotylu (854–1708 kilodżuli energii wybuchowej). Został również wyposażony w podstawowy dym wyrzutowy (biały i kolorowy), pociski gwiazdowe i pociski chemiczne. Opracowano pociski zapalające i kolorowe flary, ale nie wprowadzono ich do służby, a do pocisków dymnych czasami przeładowywano ulotki propagandowe lub „okno” z folii metalowej. Wielka Brytania nie opracowała łuski dymnej WP dla 25-funtowej.

Do celów przeciwpancernych 25-funtowy czołg był również dostarczany z ograniczoną ilością solidnego śrutu przeciwpancernego (AP) o masie 20 funtów (9,1 kg), później zastąpionego mocniejszą wersją z osłoną balistyczną (APBC). Strzał AP został wystrzelony z maksymalnym ładunkiem, ładunkiem nr 3, super lub super z przyrostem super, w zależności od znaku uzbrojenia, ponieważ prędkość wylotowa była krytyczna w przypadku bezpośredniego ognia dla penetracji i płaskiej trajektorii.

17-funtowe (lub po prostu 17-funtowe) szybkostrzelne Ordnance było armatą kal. 76,2 mm (3 cale) opracowaną przez Brytyjczyków podczas II wojny światowej. Był używany jako działo przeciwpancerne na własnym wózku, a także na wyposażeniu wielu brytyjskich czołgów.

Zanim 6-funtowy czołg QF wszedł do służby, Brytyjczycy przewidywali, że wkrótce będzie on niewystarczający, biorąc pod uwagę rosnący pancerz niemieckich czołgów. Pod koniec 1940 r. rozpoczęto projektowanie zamiennika, które w dużej mierze ukończono do końca 1941 r. Wiosną 1942 r. uruchomiono prototypową linię produkcyjną, a wraz z pojawieniem się czołgów Tiger I na początku 1943 r. w kampanii północnoafrykańskiej, pierwszy Aby pomóc w walce z tym nowym zagrożeniem, szybko wysłano 100 prototypowych 17-funtowych dział przeciwpancernych. Pośpiech był tak wielki, że wysłano ich, zanim opracowano odpowiednie wagony, a działa trzeba było zamontować w wagonach 25-funtowych armatohaubic. Ta wczesna broń była znana jako 17/25-funtowa i otrzymała kryptonim „Bażant”. Po raz pierwszy wzięli udział w akcji w lutym 1943 roku.